RECUNOȘTINȚĂ FIERBINTE PARTIDULUI, IUBITULUI NOSTRU CONDUCĂTOR, TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

În momentele înălțătoare ale festivității de premiere, unice chiar dacă se repetă în timp, marii noștri campioni olimpici, mondiali sau continentali trăiesc — așa cum ne-au mărturisit-o adesea — sentimente de puternică emoție, fericiți să vadă înălțîndu-se pe cel mai înalt catarg, dintre atîtea drapele, tricolorul României, în acordurile maiestuoase ale Imnului nostru de Stat. Sentimentelor lor de satisfacție că au reprezentat cu demnitate patria ai căror fii sînt, le urmează, firesc — după cum tot ei ne-au mărturisit-o — gîndurile de aleasă dragoste și recunoștință față de partid și mult stimatul nostru conducător, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU. Pentru că sportivii noștri știu prea bine că talentul lor, oricît de mare, și hărnicia lor, oricît de mare, ar rămîne fără obiect, s-ar risipi în van, dacă nu ar avea create TOATE condițiile de afirmare, în sport, ca și în viață.

Talentul nu a lipsit generațiilor tinere de-a lungul vremii, nici hărnicia nu le-a lipsit, nici dorința, adesea aprigă, de a practica un sport, dar condițiile grele de viață din vechile regimuri, care supuneau pe tineri unei crunte exploatări, ca și lipsa cadrului organizatoric și material necesar sportului au făcut să se piardă și talent și hărnicie, și pasiunea pentru un sport sau altul. Asociațiile și cluburile muncitorești create de partid, cînd era încă în adîncă ilegalitate, duceau o existență precară. Marea majoritate a ramurilor și probelor sportive care se practică astăzi în România erau necunoscute tinerilor noștri înainte de 23 August 1944.

Dar Partidul Comunist Român a creat, începînd chiar la puține zile de la victoria revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, cadrul organizatoric, tehnic, material și științific necesar angrenării maselor la practicarea exercițiului fizic și sportului de masă și afirmării talentelor în activitatea de performanță. Pe măsură ce țara se înălța pe treptele de lumină ale socialismului, pe măsură ce economia devenea tot mai puternică, partidul aducea noi îmbunătățiri sistemului organizatoric și tehnic al mișcării sportive, crea noi și noi condiții materiale.

Așa cum o dovedesc clar datele din tabelele statistice publicate în paginile de față, mișcarea sportivă, performnața — la care ne referim în aceste rînduri — au cunoscut o puternică dezvoltare îndeosebi după Congresul al IX-lea al partidului, de cînd tovarășul Nicolae Ceaușescu a imprimat întregii dezvoltări a patriei un dinamism energic, ritmuri înalte, bazate pe cunoașterea profundă a realităților, pe un strălucit spirit vizionar. Gîndirea sa revoluționară, creatoare, spiritul său novator, marea sa dragoste pentru patrie, pentru popor, pentru tineretul țării au rodit și rodesc și în performanțele fără precedent înregistrate de sportivii români în perioada cea mai fertilă din întreaga istorie a României, pe care o numim cu mîndrie **„EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU"**.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a ridicat educația fizică și sportul la rang de activități de interes național, a înscris acest domeniu de activitate pe agenda de lucru a Plenarelor Comitetului Central al partidului și Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. și îndrumează personal, dînd prețioase indicații și orientări, mișcarea sportivă. În ultimele două decenii au fost construite numeroase baze sportive moderne — stadioane, săli de sport, bazine și patinoare etc. repartizate — asemenea marilor obiective economice — în mod armonios pe teritoriul țării.

Sportivii de frunte ai României păstrează vii în inimi întîlnirile de neuitat cu conducătorul mult iubit și stimat al partidului și statului, caldele cuvinte de îmbărbătare, prețioasele indicații și îndemnurile pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu le-a adresat în aceste înălțătoare momente. Și sînt fericiți să raporteze că le-au îndeplinit, că au reprezentat cu demnitate patria, așa cum au făcut-o și la Jocurile Olimpice de vară de la Los Angeles, așa cum o vor face-n și la viitoarele mari întreceri internaționale, spre gloria scumpei noastre patrii libere și independente, Republica Socialistă România.

Mircea COSTEA

ZESTREA DE MEDALII ADUSĂ PRINOS PATRIEI ÎN ANII LIBERTĂȚII

Pentru toți cei care au făcut sport sau au cunoscut mai îndeaproape activitatea sportivă înainte de 23 August 1944 comparațiile dintre ceea ce a fost atunci și ceea ce s-a realizat în anii libertății noastre este de prisos căci startul marii performanțe românești a pornit propriu-zis de la zero și a ajuns în aceste patru decenii, mai exact spus în ultimele două decenii, la cifre care au impresionat lumea sportivă de pretutindeni.

Tabelele alăturate sînt extrem de elocvente și la îndemîna oricui, pentru comparații și comentarii proprii care evidențiază în primul rînd marele avînt al performanței sportive românești din ultimii 20 de ani. Iată de ce sportivii români nutresc cele mai fierbinți sentimente de recunoștință iubitului și încercatului conducător al României socialiste, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România pentru condițiile de pregătire de care dispun în întrecerile cu cei mai buni sportivi din lume.

Publicăm de asemenea un tablou de onoare al laureaților olimpici care și-au înscris în palmares cel puțin două medalii, dintre care una de aur.

	Pînă în 1944	1944–1984	1965–1984
Jocurile Olimpice	2	176	157 (37 de aur)
Campionate mondiale	8	422	361 (87 de aur)
Campionate europene	8	604	472 (104 de aur)
Total	18	1202	[illegible] (228 de aur)

	Jocurile Olimpice				Campionate mondiale				Campionate europene				Campionate mondiale universitare			
	Total	Aur	Ag	Br	Total	Aur	Ag	Br	Total	Aur	Ag	Br	Total	Aur	Ag	Br
1965					5	2	3		23	9	8	6	11	3	4	4
1966					22	9	9	4	9	2	4	3	1	1		
1967					8	2	3	3	31	9	9	13				
1968	16	4	6	6	3	1	1	1	10	1	7	2	1			1
1969					11	3	5	3	31	8	16	7				
1970					23	8	10	5	15	3	2	10	6		4	2
1971					16	2	7	7	30	3	12	15				
1972	16	3	6	7	6	3		3	20	3	6	11				
1973					20	6	8	6	21	5	6	10	20	5	7	8
1974					45	10	16	19	17	1	6	10				
1975					19	2	8	9	33	12	9	12	2	2		
1976	27	4	9	14	3	1	1	1	19	4	11	4				
1977					21	5	9	7	33	9	7	17	11	3	2	6
1978					29	7	9	13	28	4	11	13				
1979					24	7	4	13	39	8	10	21	11	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1980	25	6	6	13	7	3	3	1	13	2	9	2	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1981					16	2	6	8	27	6	10	11	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1982					19	4	7	8	18	6	5	7				
1983					31	4	11	16	23	5	15	18	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1984	53	20	16	17	6	3	2	1	13	2	5	6				
Total	137	37	43	57	356	87	122	147	472	104	169	199	215	73	65	77

Grație, eleganță și precizie în exercițiul la bîrnă prezentat de gimnasta noastră Ecaterina Szabo, la concursul olimpic de la Los Angeles '84

TABLOU DE ONOARE AL PALMARESULUI OLIMPIC

	Aur	Argint	Bronz	Total
NADIA COMĂNECI (1976–1980) — gimnastică	5	3	1	9
Ivan Patzaichin (1968–1984) — canoe	4	3	0	7
Ecaterina Szabo (1984) — gimnastică	4	1	0	5
Toma Simionov (1980–1984) — canoe	2	0	1	3
Leon Rotman (1956–1960) — canoe	2	0	1	3
Simona Păucă (1984) — gimnastică	2	0	1	3
Iolanda Balaș (1956–1964) — atletism	2	0	0	2
Vasile Dîba (1976–1984) — caiac	1	1	2	4
Ștefan Rusu (1976–1984) — lupte gr. rom.	1	1	1	3
Mihaela Peneș (1964–1968) — atletism	1	1	0	2
Serghei Covaliov (1968–1972) — canoe	1	1	0	2
Gh. Berceanu (1968–1976) — lupte gr. rom.	1	1	0	2
Corneliu Ion (1976–1984) — tir	1	1	0	2
Cristina Grigoraș (1980–1984) — gimnastică	1	1	0	2
Doina Melinte (1980–1984) — atletism	1	1	0	2
Lia Manoliu (1952–1972) — atletism	1	0	2	3
D. Pîrvulescu (1960–1964) — lupte gr. rom.	1	0	1	2
N. Martinescu (1968–1976) — lupte gr. rom.	1	0	1	2
Valeria Răcilă (1980–1984) — canotaj	1	0	1	2
Olga Bularda (1980–1984) — canotaj	1	0	1	2
Lavinia Agache (1984) — gimnastică	1	0	1	2
Maricica Puică (1976–1984) — atletism	1	0	1	2
Vasile Andrei (1980–1984) — lupte gr. rom.	1	0	1	2

„ȘCOALA ROMÂNEASCĂ", O REALITATE ÎN SPORTUL MONDIAL

Inima ni se umple de bucurie de fiecare dată cînd, dincolo de hotarele țării, auzim spunîndu-se cu respect: cutare sau cutare lucru este „Made in Romania", cutare sau cutare idee bună s-a născut pe meleagurile românești. Încercăm un simțămînt firesc de mîndrie cînd pe alte meridiane se vorbește de primate românești în diferite domenii, de ceea ce este definit în lume ca aparținînd „școlii românești", adică unei școli în respectiva materie de la care alții au ceva de învățat. Un asemenea onorant atribut a devenit tot mai frecvent, în multe domenii, în anii de viață nouă a poporului nostru...

Școala românească — o sintagmă care, în sport bunăoară nu era de întîlnit înainte de „augustul înflăcărat" al lui 1944, dar care astăzi a devenit o existență unanim acceptată ca urmare a competitivității deosebite a sportului nostru în arena internațională, dată de calitățile și talentul tineretului român, de remarcabilul progres în știința pregătirii sportivilor, de concepția nouă despre rolul și locul acestei activități în societatea noastră socialistă, de condițiile asigurate de partid și stat, antrenorilor, tehnicienilor, altor specialiști, ca și tinerilor care doresc să se afirme în performanță. Cu cît respect și admirație se vorbește astăzi despre școala românească de gimnastică! O școală care a început să se afirme ca atare încă din 1956 — e drept, mai timid — aducînd în plutonul de frunte olimpic și mondial sportive ca Elena Leuștean, Sonia Iovan sau Emilia Liță. Pentru ca, în ultimii ani, să-și creeze un fantastic renume internațional grație elementelor noi, spectaculoase aduse exercițiilor, prin execuții la nivel de virtuozitate ale acestora, execuții ce poartă acum nume de românce, prin adevărați idoli ai publicului internațional ca inegalabila Nadia Comăneci, Emilia Eberle, Teodora Ungureanu, Cristina Grigoraș și urmașele lor, în frunte cu Ecaterina Szabo, Lavinia Agache, Simona Păuca, Laura Cutina... Școala românească de gimnastică a adus și aduce un aer proaspăt, mereu nou, în sportul mondial. Datorită ei, gimnastica a cucerit inimile a milioane de copii și părinți în toate colțurile lumii. O faimă constantă dețin sporturile nautice, caiacul, canoea și — mai recent — canotajul, ale căror izbînzi — căci numai izbînzile, marile izbînzi dau dreptul la denumirea de ȘCOALĂ într-un sport sau altul — ne aduc în minte nume ca cele ale lui Leon Rotman, Simion Ismailciuc, Aurel Vernescu, Sanda Toma și ale actualilor ași ai padelei, pagaei, vîslei sau ramei, în frunte cu acest as al Deltei Dunării care este Ivan Patzaichin, cu Toma Simionov, secundantul său, cu Valeria Răcilă și atîți alți minunați purtători spre succese — cum ne-a fost dat de curînd să-i vedem — ai tricolorului românesc...

De o școală românească de lupte se vorbește de mult timp. Și renumele ei a fost consolidat de sportivi reputați ca Dumitru Pîrvulescu, Ion Cernea, Gheorghe Berceanu, Constantin Alexandru, Nicolae Martinescu, Ștefan Rusu, Ion Draica, Vasile Andrei și atîția alți campioni în „lupta dreaptă". Școala românească de tenis a dat acel giuvaer imposibil de imitat care a fost Ilie Năstase, nume aflat ani în șir pe buzele tuturor iubitorilor de sport de pe toate meridianele globului și pe care lumea arenelor îl aplaudă și astăzi, la crepusculul carierei. Școala noastră de handbal, laureată în atîtea rînduri drept cea mai valoroasă în lume, chiar dacă uneori ai noștri, „supercampionii mondiali", au mai ratat prima treaptă a podiumurilor... Continuă tradiția școala noastră de atletism și se afirmă tot mai puternic cea de haltere, conturată în ultimii ani prin remarcabile și constante succese internaționale, încununate recent de frumosul buchet de strălucitoare medalii olimpice, în primul rînd de aurul cucerit de Nicu Vlad și Petre Becheru, precum și școala de rugby, popice, judo, box, scrimă, tir, natație, volei etc., ceea ce reliefează calitățile sportive — fizice, psihice și de caracter — ale tineretului nostru, calitățile pedagogice ale maeștrilor săi în sport. Și, totodată, pune în evidență concepția sănătoasă care stă la baza organizării întregii activități de educație fizică și sport în România socialistă, forța și polivalența mișcării noastre sportive, metodica modernă de pregătire folosită în „laboratoarele performanței" românești, în cadrul cărora și-au făurit o frumoasă reputație internațională teoreticieni și tehnicieni valoroși ca N. Navasart, R. Hușanu, C. Birsănescu (caiac-canoe), V. Mociani (canotaj), Maria Simionescu, Ad. Goreac, Maria Cosma, Oct. Belu (gimnastică), D. Popescu-Colibași, I. Kunst-Ghermănescu, N. Nedef, C. Popescu, O. Vlase (handbal), I. Corneanu, I. Cernea (lupte), L. Baroga, St. Achim (haltere), V. Moraru, V. Irimescu, T. Rădulescu (rugby), Cr. Caralulis, I. Racoviță (tenis), P. Cișmigiu, St. Petrescu, Gh. Corbescu (tir), Al. Csipler, A. Vîlcea, V. Chelaru (scrimă), I. Puică, N. Mărășescu, I. Söter (atletism), I. Popa, C. Nour, I. Chiriac, P. Mihai (box), C. Braun-Bogdan, Șt. Covaci, M. Lucescu (fotbal), F. Popescu, R. Cernat (popice), Gh. Dimeca, Cristina Sopterian, A. Grintescu (natație), Gh. Petrescu, N. Murafa, N. Sotir, T. Tănase, Fl. Balaiș (volei) și mulți alții care au contribuit și contribuie la creșterea necontenită a prestigiului sportiv al României socialiste în lume...

Aurelian BREBEANU

PE CEA MAI ÎNALTĂ TREAPTĂ A PODIUMULUI, PENTRU GLORIA SPORTIVĂ A ȚĂRII!

40 de ani de victorii în toate domeniile, 40 de ani de afirmare mereu mai viguroasă și în sport. Cu deosebire în ultimele două decenii, al căror palmares sportiv impresionează lumea, reprezentanții tricolorului muncind și luptînd cu un fierbinte patriotism în arenele internaționale, pentru gloria țării. Filele „Cărții de aur" a sportului românesc sînt, cu fiecare an, mereu mai strălucitoare. Ele vorbesc despre talent și sîrguință, despre muncă și împliniri. Iar toate victoriile, frumoasele victorii au fost, de bună seamă, posibile datorită conducerii de către partid a mișcării sportive și pentru că partidul a creat cadrul necesar afirmării plenare a personalității umane, a talentului tineretului nostru, inclusiv pe plan sportiv. A existat și există o bază materială pe zi ce trece mai complexă, instalații moderne, cadre de specialitate.

Adevărata istorie a sportului românesc s-a scris sub ochii noștri. Am fost alături de performerii noștri, i-am admirat în clipele de dăruire pentru culorile patriei, dar și mai înainte, văzîndu-i angajați în programe de pregătiri intense, fără răgaz, în voința lor nestrămutată de autodepășire.

Sportivii noștri de frunte au înțeles bine în onorantele, în emoționantele întîlniri cu tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**, secretarul general al partidului, președintele țării, că gloria este deplină doar atunci cînd fapta lor sportivă, individuală sau colectivă, constituie prilej de satisfacție pentru toți ai țării, pentru țară.

Au crescut sportivi mari în România, au crescut oameni adevărați în sportul românesc. Pentru a putea vorbi despre toți ar trebui zeci, sute, mii de rînduri. Iar dacă o asemenea întreprindere într-o pagină de ziar e, se înțelege, imposibilă, dacă ne vom opri doar asupra cîtorva nume, o vom face păstrîndu-ne neștirbită admirația și pentru ceilalți performeri de ieri sau de azi, selecția noastră subiectivă cuprinzînd o seamă dintre campionii cu o activitate avînd puterea exemplului...

Victorie! Multe asemenea clipe de mare satisfacție ne-a prilejuit Iolanda Balaș...

Un model de muncă, tenacitate, dăruire: Ivan Patzaichin, într-o „barcă de aur" împreună cu Toma Simionov

Vom începe cu... perfecțiunea. Cu sportiva care se poate mîndri că a atins perfecțiunea, ținîndu-ne și ținînd lumea întreagă în nopțile Montrealului, ca și după Olimpiada din Canada, cu respirația tăiată, cînd triumfa în lupta cu adversarele, cu propriile limite și cu... computerul. **Nadia Comăneci**, tînără crescută, educată și pornită pe drumul muncii îndîrjite, dăruite, totale — singurul care poate duce la izbînda adevărată, trainică — în anii cei mai luminoși ai libertății noastre, înseamnă mai mult decît un mare sportiv, înseamnă un simbol. Iar dovada cea mai de preț a unanimei aprecieri a constituit-o acordarea înaltului titlu de Erou al Muncii Socialiste. „Clipele în care cel mai iubit fiu al poporului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, mi-a înminat înaltele însemne, îmbrățișîndu-mă cu aleasă căldură părintească, mi-au rămas pentru totdeauna întipărite în memorie. Cuvintele sale de apreciere au reprezentat pentru mine, pentru gimnastica noastră, cea mai frumoasă răsplată". Sînt spusele celui dintîi Erou al Muncii Socialiste în sport, ale celei mai mari gimnaste din cîte au fost și sînt.

Cariera lui **Ivan Patzaichin** este bogată — 29 de medalii la marile competiții! — și, în aceeași măsură, nespus de semnificativă. El, fiul Deltei, și-a trăit cei mai frumoși ani, mai bine de jumătate din viață, trudind cu teribilă îndîrjire într-o barcă, într-un genunchi, pe apele marii performanțe. S-a impus campion olimpic la 18 ani, a continuat în ritm susținut, mereu mai susținut, și la 20, și la 25 și la 30 de ani. Iar atunci, mai bine spus acum, anul acesta, cînd unii îl vedeau pe Patzaichin predînd altuia mai tînăr, mult mai tînăr, însemnele simbolice de „amiral" al flotei de aur, acum, în vara Olimpiadei de la Los Angeles, bărbatul acesta și-a regăsit pe de-a întregul forța tinereții de la Xochimilco, de pe platourile mexicane, alăturîndu-o înțelepciunii maturității, pentru a mai triumfa o dată, la 34 de ani, aproape la 35... Comunistul Ivan Patzaichin este unul dintre cei mai mari sportivi români din toate timpurile. Pentru că știe să lupte, pentru că își iubește sportul, își iubește țara.

Iosif Sîrbu — primul nostru campion olimpic (Helsinki, 1952)

Ne vom aminti cu admirație de un zbor de libelulă deasupra ștachetei rămasă neclintită la 14 sărituri-recorduri mondiale, la atîtea alte treceri peste înălțimi de vis pentru vremea aceea. Timp de zece ani **Iolanda Balaș-Soter** nu a pierdut nici un concurs, statisticienii stabilind apoi că ea a deținut într-un anumit moment al carierei, primele 64 de performanțe mondiale din toate timpurile. Iar la Roma, la Olimpiada '60 și-a primit cununa de lauri după o victorie categorică, greu de egalat: 14 centimetri mai mult decît a doua clasată. „Rugăm liniște, sare Ioli!", vă amintiți? Iolanda Balaș a rămas în sufletele noastre, va fi întotdeauna una dintre figurile ilustre ale sportului feminin românesc și internațional din toate timpurile. Iar „Everestul" ei, acel 1,91 m, a reprezentat apogeul carierei exemplare a unei mari vedete a sportului românesc, anunțînd parcă apariția „stelelor" Nadia Comăneci, Ilie Năstase, Ivan Patzaichin și atîtea altele...

Dar atletismul a mai însemnat și **Lia Manoliu**. O viață pentru sport. Un model prin performanțe, un model prin conduită. Șase Olimpiade, campioană olimpică în Mexic, la 36 de ani și jumătate, medaliată la alte ediții, dar și laureată a Trofeului internațional pentru fair-play „Pierre de Coubertin", în 1974. Rămînînd la atletism, am putea continua cu atît de constanta **Viorica Viscopoleanu**, săritoarea în lungime medaliată cu aur la J.O. din 1968 cu **Mihaela Peneș**, campioană olimpică la Tokio, cu alte exemple. Spre a ajunge la imaginile, atît de vii încă, ale întrecerilor de la Los Angeles. Dar să nu anticipăm...

Satisfacții mari ne-a adus și scrima, pentru al cărei cronicar **Olga Orban-Szabo** rămîne cel mai bun exemplu în arta floretei, chiar dacă de la prima ei mare afirmare — vicecampioană olimpică, la 18 ani neîmpliniți, la Melbourne — s-au scurs aproape 30 de ani, iar de la cucerirea titlului mondial peste 20. Un palmares ce cuprinde încă multe izbînzi, pentru care harnica antrenoare, de azi, de la Steaua și-a cizelat cu migală, clipă de clipă, tehnica, stilul.

În sportul celor puternici, luptele, România a avut mereu mari campioni creîndu-și în lume faima unei adevărate școli. Și aici e greu de ales. Poate **Nicolae Martinescu** să reprezinte cea mai nimerită pildă a tenacității, a pregătirii conștiente, dăruite, fără de care laurii olimpici de la München ar fi rămas, de bună seamă, un simplu vis. Comunistul Martinescu, după ce a dominat ani în șir categoria grea, se află și acum lîngă salteaua de lupte ca antrenor la Dinamo. Același om, trăind cu întreaga ființă disciplina căreia i s-a dăruit. Și mai sînt **Alexandru, Berceanu...** Iar generațiile mai noi vor rosti spontan numele lui **Ștefan Rusu**, bărbatul zdravăn, dintr-o bucată, prezent la trei Olimpiade în șir, de fiecare dată pe podium, în 1980 pe cea mai înaltă treaptă. Dublu campion mondial, multiplu laureat la europene. Ștefan Rusu este un excelent coechipier. Așa cum a dovedit-o la Los Angeles: ieșit din cursa pentru „aur" fără a pierde, practic, pe saltea, el își încuraja colegii, pe constănțeanul **Ion Draica**, de pildă, așa cum am văzut cu toții pe micul ecran.

Sanda Toma a intrat și ea în legendă. Prima la Moscova, la J.O., prima la mondialele de la Bled și München, Sanda s-a înscris pe un drum strălucit într-un sport dur. Și adevărații campioni ai muncii sînt făcuți să izbîndească! Ca **Sanda Toma**, ca **Valeria Răcilă**, învinsă numai de neșansă la o ediție a C.M., dar nedisperînd. Dimpotrivă, luîndu-și o strălucită revanșă la J.O., cu ambiția și dăruirea pentru sport, pentru culorile țării, atît de caracteristice [illegible] crescuți în școala severă a Snagovului. Avem acum o nouă „flotilă de aur", cu **Elena Horvat** și **Rodica Arba** — fetele care au întrecut absolut toate dublurile [illegible] lumii, la Los Angeles [illegible] mai înainte, în [illegible] —, cu Elisabeta [illegible] și Marioara **Popescu**, cu Toma și Iosub, cu toți ceilalți. O nouă flotilă a victoriilor, alăturată celei a caiacului-canoei, cu **Patzaichin** și **Simionov**, **Olaru** și **Agafia Constantin**, **Maria Ștefan**, **Tecla Marinescu**, **Nastasia Ionescu** și așa mai departe.

Am făcut, pe nesimțite, după unele trimiteri numai, legătura cu prezentul și... viitorul. Puteam să o facem exemplificînd, dacă vreți, și cu **Corneliu Ion**, care rămîne pentru noi un model de sportiv și de om, chiar dacă o mare neșansă, numai o mare neșansă, i-a răpit posibilitatea de a ne aduce **din nou** aurul olimpic cucerind „doar" argintul pistolului viteză la Los Angeles. Vorbim de prezent revăzînd cu ochii minții cursele spre izbîndă ale **Maricicăi Puică** — pentru care nici un sacrificiu nu poate fi prea mare, chiar la 34 de ani, întru împlinirea celui mai de preț vis de sportiv-model, după atîtea alte reușite —, finișul glorios al **Doinei Melinte**, săriturile în lungime ale **Anișoarei Cușmir-Stanciu**, neuitînd-o pe fosta recordmană mondială a probei, **Vali Ionescu**. Vorbim de prezent și privim, îndreptățit, cu încredere, viitorul. Ne dau dreptul, după cei dinainte, urmașele Nadiei, începînd cu **Ecaterina Szabo**, purtătoarea celui mai impresionant colan de aur dintre toate participantele la cea mai recentă ediție de Olimpiadă — doar un bărbat, superatletul american Carl Lewis, a triumfat de tot atîtea ori —, [illegible] echipa de aur a marii noastre școli de gimnastică, **Simona Păuca**, spre pildă, imaginea tonică a unui tineret talentat, exuberant, plin de viață și de dorință de afirmare, învățînd atît de timpuriu cît de greu se cucerește aurul muncii dar cît de înălțătoare sînt clipele victoriei pentru tine, pentru țară! Luptătorii **Ion Draica**, **Vasile Andrei** sau **Ilie Matei**, alți oameni cu brațe și nervi de oțel, halterofilii, al căror purtător de stindard a devenit acest flăcău dăltuit, parcă, în nobilă marmură și numit **Nicu Vlad**, sportivi ieșiți la rampă pentru premierele uneia sau alteia dintre discipline — la înot a fost **Carmen Bunaciu** o deschizătoare de drum, acum, deunăzi, evenimentul fără precedent, medalie olimpică, l-a realizat **Anca Pătrășcoiu**, în timp ce la judo au primit răsplata afirmării olimpice **Mircea Frățică** și **Mihai Cioc** —, toți aceștia, dimpreună cu reprezentanții altor ramuri sportive, pe care-i dorim mai buni, mai impetuoși, dînd dreptul la speranță. Așa cum cei dinainte, unii prezenți în aceste rînduri, alții rămași în amintirea noastră cea mai frumoasă, au dat tot ce au avut mai bun — talent, muncă, dragoste de țară — pentru înălțarea tricolorului pe cel mai înalt catarg.

Prin faptele lor, marii noștri sportivi crescuți și educați de partidul nostru în anii luminoși ai socialismului, oferă o generoasă pildă generațiilor viitoare de performeri: pentru a trăi clipa supremă a înălțării drapelului patriei în acordurile maiestuoase ale Imnului național.

Un palmares impresionant în sportul celor puternici are Ștefan Rusu

Cea mai bună săritoare în lungime a lumii, Anișoara Cușmir-Stanciu, și fosta recordmană mondială, campioana europeană Vali Ionescu

Geo RAEȚCHI